

Ας είχα μια δεύτερη ευκαιρία...

Ανοίγει τα μάτια. Παντού σκιές να περιφέρονται απελπισμένες σαν νυχτερίδες που τις πρόλαβε το φως της μέρας και τρέχουν να κρυφτούν. Βαθύ σκοτάδι παντού. Μια περίεργη ανθρώπινη φιγούρα τον πλησιάζει.

- Δεν μου λες βρε παλικάρι, καινούριος;
- Άσε με κύριος δεν έχω διάθεση να μιλήσω.

- Γιατί; Βουλιάξαν τα καράβια σου; Βέβαια, εδώ που βρίσκεσαι ούτε παλάτια ούτε πλούτος ούτε δόξα σε συντροφεύει. Εδώ κάτω όλοι ίδιοι είμαστε. «*Ἴσοτιμία γὰρ ἐν ἄδου καὶ ὄμοιοι ἅπαντες!*»
- Τι λες;
- Ξέχασα. Εσείς οι νέοι δεν τα μιλάτε τα αρχαία. Ξεχάσατε τη γλώσσα μας.
- Βρε άνθρωπέ μου, κουβέντα θα πιάσουμε;
- Το όνομά σου;
- Τι σημασία έχει το όνομά μου; Σημασία έχει πως δεν έπρεπε να βρίσκομαι εδώ.
- Αργά ή γρήγορα, αγαπητέ, όλοι εδώ καταλήγουν. Είναι αυτό που λέμε: τελικός προορισμός!
- Με συγχωρείτε που σας διακόπτω, είδατε πουθενά τον Πλούτωνα;
- Άλλος πάλι τούτος. Ποιος είναι αυτός ο φτεροπόδαρος;
- Ο Ερμής είναι. Αυτός σε έφερε εδώ κάτω. Τον ξέχασες κιόλας;
- Ωραία, αυτός είναι ο Ερμής; Εσύ ποιος είσαι; Μην είσαι ο Πραξιτέλης;
- Άγνωστε φίλε, δεν πρέπει να αγνοείς ποιον άνθρωπο έχεις μπροστά σου. Έναν άνθρωπο αληθινά ελεύθερο, που δεν τον νοιάζει τίποτε. Αυτός είναι ο Μένιππος. Με συγχωρείτε, να ο Πλούτωνα. Τα λέμε...
- Κάπου διάβασα για σένα, Μένιππε.
- Άντε, πες μου την ιστορία σου, γιατί εδώ κάτω είμαι κάτι σαν τον ψυχολόγο... εκτός αν προτιμάς να σου φέρουμε τον Φρόιντ.
- Θα σου πω μόνο μια λέξη... κορωνοϊός!

Κατηγορία Γ': Ευθυμογράφημα**Α' ΒΡΑΒΕΙΟ**

- Κορωνοϊός; Όλο την ακούω αυτή τη λέξη. Τελευταίως, μας έχουν έρθει πολλοί μ' αυτό. Πρώτα κάτι Κινέζοι, μετά αρκετοί Αμερικάνοι και ακολούθησαν Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι κι ό,τι φανταστείς!
- Πού να σ' τα λέω! Σαν τα κουνέλια πολλαπλασιάζονταν τα κρούσματα κάθε μέρα.
- Πώς ξεκίνησε το κακό;
- Κάποιος στην Κίνα αποφάσισε να φάει... Τώρα τι έφαγε... νυχτερίδα... κροκόδειλο... ποντικό; Ό,τι και να ήταν, από εκεί άρχισαν όλα.
- Εσείς εξελιχτήκατε πολύ! Άκου να τρώτε νυχτερίδες και ποντίκια. Εμείς κανένα κατσίκι τρώγαμε.
- Πιστέψαμε πως το κακό δεν θα 'ρθει στη χώρα μας. Βλέπεις η Κίνα είναι μακριά. Αλλά τελικά πέρασε βουνά και κάμπους, και με αεροπλάνα και βαπόρια έφτασε στην Κύπρο.
- Βρε Κύπριος είσαι; Πατριωτάκι δηλαδή.
- Φτάνει, λοιπόν, στην Κύπρο και με το πρώτο κρούσμα κλείνουν τα καταστήματα, κλείνουν τα σχολεία, κλείνουν τα εργοστάσια, μου κλείνουν και μένα το εστιατόριο.
- Σε άφησαν χωρίς δουλειά;
- Όχι μόνο. Το μαγειρείο μου κλειστό, αλλά να τρέχουν τα ενοίκια, να τρέχουν οι μισθοί, να τρέχουν τα γραμμάτια...
- Καλά, όλοι τρέχουν στην εποχή σας;
- Με πιάνει πανικός, με πιάνει απελπισία. Κάνω κι άλλα δάνεια, να κρατήσω την επιχείρηση ζωντανή, αλλά δεν βαριέσαι, ο Κορωνοϊός ήρθε για να μείνει. Ζήτημα αν δουλέψαμε δυο βδομάδες όλη τη χρονιά!
- Τράβηξες μεγάλο ζόρι...
- Τα είχα χαμένα. Ένωθα τους κόπους μιας ζωής να χάνονται. Όσοπου το πήρα απόφαση να βάλω ένα τέλος.
- Έπρεπε να το ασφαλίσεις και να το κάψεις μετά. Ξέρεις πόσους καμένους έχουμε εδώ κάτω!
- Ανεβαίνω, λοιπόν, σε έναν απ' αυτούς τους ατέλειωτους τους πύργους που φύτρωσαν στη Λεμεσό και φτάνω στην κορυφή. Πάνω που ετοιμάζομαι να πετάξω σαν πουλί...
- Ένα λεπτό, έτσι όπως σε κόβω, τελικά δεν έκανες το μεγάλο πήδημα.

Κατηγορία Γ': Ευθυμογράφημα**Α' ΒΡΑΒΕΙΟ**

- Τρόμαξα. Όταν είδα από εκεί πάνω τους ανθρώπους σαν μυρμηγκάκια, κάθισα στα αυγά μου και συλλογίστηκα. Γιατί απελπίζομαι; Λεφτά είναι βρε. Έρχονται και φεύγουν. Ποιος ο λόγος να κάνω μια τέτοια απερισκεψία;
 - Αργά το κατάλαβες, φίλε.
 - Πάνω που γύρισα στο σπίτι με πιάνει ένας πονοκέφαλος ένα ρίγος και τελικά ο κορωνοϊός. Πού τον κόλλησα ούτε που το κατάλαβα!
 - Μείνε λίγο μακριά. Μπορεί να μεταδίδεται και μετά τον θάνατο!
 - Μακάρι όλα αυτά να ήταν ένα άσχημο όνειρο, να είχα μια δεύτερη ευκαιρία.
 - Πού ξέρεις... όλα αυτά μπορεί να είναι ένα όνειρο... για να μην πω εφιάλτης.
- Ανοίγει τα μάτια Το δωμάτιο γνώριμο. Πάνω στο κρεβάτι ένα βιβλίο. «Λουκιανού, Νεκρικοί Διάλογοι».
- «Όνειρο ήταν. Είμαι ακόμη ζωντανός. Σαν να είμαι λίγο ζεστός. Νιώθω κι ένα ρίγος. Λες;»

Πηγή:

Λουκιανός, Νεκρικοί Διάλογοι 30.2, μετάφρ. Α. Τζάρτζανος

ΜΕΝΙΠΠΟΣ

Ούτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν ἄδου καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ

Ούτε εσύ ούτε κανέναν άλλος είναι όμορφος. Στον Άδη υπάρχει ισότητα δικαιωμάτων και όλοι είναι όμοιοι.

